

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 30 czerwca 2022 r. – Fakro sp. z o.o./Komisja Europejska, Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-149/21 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Konkurencja – Odrzucenie skargi przez Komisję Europejską – Brak interesu Unii Europejskiej]

(2022/C 318/15)

Język postępowania: polski

Strony

Wnosząca odwołanie: Fakro sp. z o.o. (przedstawiciele: Z. Kiedacz i A. Radkowiak-Macuda, radcowie prawni)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Farley, I.V. Rogalski i J. Szczodrowski, pełnomocnicy), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyzna, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Fakro sp. z o.o. zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Rzeczpospolita Polska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 10.5.2021.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 30 czerwca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rayonen sad – Bułgaria) – Profit Credit Bulgaria/T.I.T

(Sprawa C-170/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 93/13/EWG – Kredyt konsumencki – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Artykuł 6 ust. 1 – Badanie z urzędu – Odmowa wydania nakazu zapłaty w przypadku roszczenia opartego na nieuczciwym warunku umowy – Skutki dotyczące nieuczciwego charakteru warunku umowy – Uprawnienie do zwrotu – Zasady równoważności i skuteczności – Potrącenie z urzędu]

(2022/C 318/16)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofiyski rayonen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Profit Credit Bulgaria

Strona pozwana: T.I.T

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy rozpatrujący wniosek o wydanie nakazu zapłaty, w sytuacji gdy dłużnik będący konsumentem nie uczestniczy w postępowaniu do czasu wydania tego nakazu zapłaty, jest zobowiązany z urzędu wykluczyć stosowanie nieuczciwego warunku umowy o kredyt konsumencki zawartej między tym konsumentem a odnośnym przedsiębiorcą, który to warunek jest podstawą części dochodzonej wierzytelności. W takim przypadku ów sąd ma możliwość oddalić ten wniosek w części, o ile owa umowa może nadal obowiązywać bez żadnych innych zmian, poprawek ani uzupełnień, czego zbadanie należy do wspomnianego sądu.

- 2) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że choć przepis ten zobowiązuje sąd krajowy rozpatrujący wniosek o wydanie nakazu zapłaty do wyciągnięcia wszelkich konsekwencji, które zgodnie z prawem krajowym wynikają ze stwierdzenia nieuczciwego charakteru warunku w umowie między konsumentem a przedsiębiorcą, aby upewnić się, że konsument nie jest nim związany, to nie zobowiązuje on co do zasady tego sądu do dokonania z urzędu potrącenia płatności dokonanej na podstawie wspomnianego warunku z salda należnego na mocy tej umowy, z zastrzeżeniem jednakże zachowania zasad równoważności i skuteczności.
- 3) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdyby na mocy tego przepisu w związku z zasadami równoważności i skuteczności sąd krajowy rozpatrujący wniosek o wydanie nakazu zapłaty był zobowiązany do dokonania z urzędu potrącenia płatności dokonanej na podstawie nieuczciwego warunku w umowie o kredyt konsumencki z salda należnego na mocy tej umowy, sąd ów jest zobowiązany odstąpić od stosowania przeciwnego orzecznictwa sądu wyższej instancji.

(¹) Dz.U. C 206 z 31.5.2021.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 30 czerwca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Hiszpania) – Clemente/Comunidad de Castilla y León (Dirección General de la Función Pública)

(Sprawa C-192/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 ust. 1 – Zasada niedyskryminacji – Nieuwzględnienie pracy świadczonej przez pracownika tymczasowego, który został urzędnikiem, w celu skonsolidowania jego osobistej grupy zaszerogowania – Zrównanie tej pracy z pracą wykonywaną przez urzędnika mianowanego – Pojęcie „powodów o charakterze obiektywnym” – Uwzględnienie okresu pracy w celu nabycia statusu urzędnika – Struktura pionowej ścieżki kariery zawodowej urzędników przewidziana w ustawodawstwie krajowym]

(2022/C 318/17)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Clemente

Strona pozwana: Comunidad de Castilla y León (Dirección General de la Función Pública)

Sentencja

Klauzula 4 ust. 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na mocy którego do celów zapewnienia konsolidacji osobistej grupy zaszerogowania nie uwzględnia się pracy świadczonej przez urzędnika w charakterze pracownika tymczasowego przed uzyskaniem statusu urzędnika.

(¹) Dz.U. C 263 z 5.7.2021.